

5. И като вдигнах Исусъ очи и видѣ че народъ много иде къмъ него, казува Филиппу: Отъ дѣ да купимъ хлѣбъ, да ядѣтъ тѣзи ?

6. (А това казуваше *той* да го испита: защото си знаеше какво щѣше да прави).

7. Отговори му Филиппъ: За двѣстѣ динарии хлѣбъ не имъ постига, за да земе всякой отъ тѣхъ по малко нѣщо.

8. Казува му единъ отъ ученицы-тѣ неговы, Андрей братъ-тѣ на Симона Петра :

9. Има тука едно момченце, което има петъ ечьмены хлѣба и двѣ рыбы; но тѣ що сж на толкова *душы* ?

10. А Исусъ рече: Сторѣте да сѣднѣтъ человѣци-тѣ. А на това мѣсто имаше трѣва много. И тѣи насѣдахъ мѣжје до петъ тысящи на брой.

11. И зѣ Исусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и раздаде ги на ученицы-тѣ, а ученицы-тѣ на сѣдящы-тѣ; така и отъ рыбы-тѣ колкото искахъ.

12. И като ся насытихъ, казува на ученицы-тѣ си: Сѣберѣте изостанѣлы-тѣ укрупы, за да ся не изгуби нищо.

13. И тѣи отъ петъ-тѣ ечьмены хлѣба събрахъ и напълнихъ дванадесетъ коша укрупы, които изостанѣхъ на тѣзи що ядохъ.

14. Тогава человѣци-тѣ като видѣхъ чудо-то, което стори Исусъ, казувахъ: Наистинѣ тойзи е пророкъ-тѣ който имаше да дойде на свѣтъ-тѣ.

15. И тѣи като разумѣ Исусъ че ще дойдѣтъ да го грабихъ за да го направятъ царь, отиде пакъ самъ си той на горж-тѣ.

16. И когато ся свечери, слѣзохъ ученицы-тѣ му на море-то,

17. И възлѣзохъ въ ладіѣ-тѣ та отивахъ отвѣдь море-то въ Капернаумъ; и вече бѣше ся стъмнило, а Исусъ не бѣ дошелъ още при тѣхъ;

18. И море-то ся подигаше, понеже духаше силенъ вѣтръ.

19. И като бѣхъ гребли до двадесетъ и петъ или тридесетъ